

Sygnatura akt I C 21/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Jelenia Góra, dnia 25 października 2013 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: **SSR Marta Ładzińska**

Protokolant: Paulina Poręba

po rozpoznaniu w dniu 25 października 2013 r. w Jeleniej Górze

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Sp. z o.o. (...) w W.

przeciwko D. S.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej D. S. na rzecz strony powodowej (...) Sp. z o.o. (...) w W. kwotę 12.597,89 zł (dwanaście tysięcy pięćset dziewięćdziesiąt siedem złotych osiemdziesiąt dziewięć groszy) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 17.08.2012 r. do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 2.575,00 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania, w tym kwotę 2.400,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa adwokackiego,

III. zasądza od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze kwotę 472,00 zł tytułem brakującej opłaty od pozwu.

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) Sp. z o.o.(...) z siedzibą w W. wniosła o zasądzenie od pozwanej D. S. kwoty 12.597.89 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu żądania strona powodowa wskazała, że pozwana zawarła dnia 05.11.2007 r. z (...) S.A. Zobowiązanie wynikające z tej umowy nie zostało spłacone.

W dniu 06.04.2011r. (...)S.A dokonał przelewu przysługującej mu od pozwanej wierzytelności na rzecz strony (...) Sp. z o.o. (...). z siedzibą w W.. Strona powodowa pismem z dnia 27.04.2011r. poinformowała pozwaną o przelewie wierzytelności oraz wezwała ją do zapłaty.

W dniu 09.05.2013r. strony zawarły ugodę, na mocy której pozwana zobowiązała się do całkowitego zaspokojenia roszczeń wierzyciela.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 10.10.2012r. Sąd Rejonowy dla Warszawy Żoliborza w Warszawie nakazał pozwanej, by zapłaciła na rzecz strony powodowej (...) Sp. z o.o. (...). z siedzibą w W. kwotę 12.597.89 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kwotę 2.575 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Pozwana w sprzeciwie od nakazu zapłaty zarzuciła, że zawarła umowę z (...) S.A., a nie – z (...) S.A. Grupa (...). Ponadto zarzuciła, że uchyła się od skutków prawnych oświadczenia woli zawartego w ugodzie, albowiem strona powodowa wprowadziła pozwaną w błąd. Dodatkowo pozwana zarzuciła, że strona powodowa nadużywa prawa, nie biorąc pod uwagę trudnej sytuacji majątkowej pozwanej oraz że strona powodowa wymusiła na pozwanej podpisanie ugody przekraczającej jej realne możliwości spłacenia zadłużenia.

W uzasadnieniu pozwana wskazała, że strona powodowa nie wykazała przejścia długu pozwanej oraz że wykorzystując niezorientowanie pozwanej wprowadziła ją w błąd.

W toku procesu strona powodowa i pozwana podtrzymali swoje dotychczasowe stanowiska.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny istotny dla rozstrzygnięcia:

D. S. zawarła dnia 05.11.2007r. z (...) S.A. umowę kredytu gotówkowego, na mocy której bank udzielił D. S. kredytu w wysokości 10.931,25 zł. Na mocy § 3 Umowy kredytowej kredytobiorca zobowiązał się do poniesienia wszelkich kosztów związanych z zawarciem umowy. Kredyt był oprocentowany wg zmiennej stopy procentowej, która w dacie jego zawarcia wynosiła 23,60 % w skali roku. Zgodnie z § 4 Umowy kredytobiorca zobowiązał się do spłacania rat kredytu, należnych odsetek w wysokościach i terminach oddanych w załączniku nr 1 – kalendarzu spłat, stanowiącym integralną część umowy. Zgodnie z § 8 niespłaconą w terminie kwotą kredytu bank od dnia następnego traktuje jako zadłużenie przeterminowane, od którego pobiera odsetki karne wg zmiennej stopy procentowej wynoszącej czterokrotność stopy kredytu lombardowego NBP.

Na mocy § 9 Umowy bank mógł wypowiedzieć umowę kredytu, jeśli kredytobiorca nie zapłaci w terminach określonych w umowie pełnych rat kredytu za co najmniej dwa okresy płatności, po uprzednim pisemnym wezwaniu kredytobiorcy do zapłaty zaległych rat.

(**dowód:** umowa z dnia 05.11.2007r. k –8-13)

W dniu 06.04.2011r. (...) S.A dokonał przelewu przysługującej mu od pozwanej wierzytelności na rzecz strony (...) Sp. z o.o. (...). z siedzibą w W.. Strona powodowa pismem z dnia 27.04.2011r. poinformowała pozwaną o przelewie wierzytelności oraz wezwała ją do zapłaty.

(**dowód:** umowa sprzedaży wierzytelności z załącznikami, k – 24-31, wezwanie do zapłaty z dnia 27.04.2011r., k – 32-33)

W dniu 09.05.2013r. (...) Sp. z o.o.(...) z siedzibą w W. zawarły ugodę, na mocy której D. S. zobowiązała się do całkowitego zaspokojenia roszczeń wierzyciela w łącznej wysokości 16.021,86 zł, w tym 12.666,39 zł tytułem należności głównej wraz z odsetkami i odsetkami karnymi oraz 3355,47 tytułem należności komorniczych.

(**dowód:** bezsporne, a nadto: ugoda z dnia 09.05.2013r.,k – 21-23)

(...) S.A. jest następcą prawnym (...) S.A., który przejął w trybie art. 492 § 1 pkt 1 k.s.h.

(**dowód:** informacja KRS, k – 60-77)

Zadłużenie pozwanej wobec (...) Sp. z o.o. (...). z siedzibą w W. wynosi 12.597,89 zł, w tym 11673,20 zł tytułem wierzytelności zakupionej przez stronę powodową od (...) S.A. oraz 924,69 zł tytułem odsetek ustawowych naliczonych od niespłaconego kapitału od dnia 07.04.2011r. do dnia poprzedzającego dzień wniesienia pozwu.

(**dowód:** bezsporne)

Sąd zważył co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

W przedmiotowym postępowaniu nie był sporny fakt zawarcia pomiędzy D. S. a (...) S.A. umowy, wysokość zadłużenia pozwanej ani też fakt wezwania pozwanej do zapłaty przez stronę powodową. Sporne były: następstwo prawne strony powodowej wobec (...) S.A. oraz czy pozwana skutecznie zawarła dnia 09.05.2012r. ugodę z (...) Sp. z o.o. (...) z siedzibą w W.

Sąd ustalając stan faktyczny oparł się na zgromadzonych w aktach sprawy dokumentach, które nie budziły wątpliwości sądu, a nadto nie zostały skutecznie przez pozwaną zakwestionowane, tj. na umowie kredytu z załącznikami, umowie cesji wierzytelności z załącznikami, ugodzie z dnia 09 maja 2012r., wezwaniu do zapłaty z dnia 27 kwietnia 2011r.

Pozwana nie zaprzeczyła, że zawarła dnia 05.11.2007r. z (...)S.A. umowę o kredytu gotówkowego, na mocy której bank udzielił D. S. kredytu w wysokości 10.931,25 zł ani nie zakwestionowała wysokości zadłużenia. Pozwana zarzucała natomiast, że strona powodowa nie ma legitymacji pranej do wytoczenia powództwa, albowiem zakupiła objętą żądaniem pozwu wierzytelność od (...) S.A., pozwana natomiast umowę kredytu zawarła z (...) S.A., a nie z (...) S.A.

W odpowiedzi na ten zarzut storna powodowa przedłożyła do akt sprawy informację KRS, z której wynika, że (...) S.A. jest następcą prawnym (...) S.A., który przejął w trybie art. 492 § 1 pkt 1 k.s.h.

Tym samym stwierdzić należy, że powódka zawarła umowę kredytową z (...) S.A., który następnie został przejęty przez (...) S.A., a (...) S.A. dokonał cesji przysługującej mu od D. S. wierzytelności na rzecz (...) Sp. z o.o. (...) z siedzibą w W.. W związku z powyższym nietrafiony jest zarzut braku legitymacji czynnej po stronie powodowej.

Pozwana zarzuciła także, że ugoda z dnia 09.05.2012r. jest bez znaczenia, albowiem została przez pozwaną zawarta z podmiotem, na który nie przeszła wierzytelność wobec pozwanej. Zarzut ten jest chybiony z wskazanych powyżej przyczyn.

Pozwana zarzuciła, że podpisując ugodę działała pod wpływem błędu oraz że strona powodowa wymusiła na pozwanej podpisanie ugody przekraczającej jej realne możliwości spłacenia zadłużenia, co rozumieć można jako zarzut działania pod wpływem przymusu. Pozwana oświadczyła, że uchyła się od skutków prawnych tego oświadczenia woli. W tym zakresie Sąd postanowił przeprowadzić postępowanie dowodowe i dopuścił dowód z przesłuchania stron, ograniczając je do przesłuchania pozwanej. Pozwana jednak nie stawiała się na terminie rozprawy, mimo prawidłowego jej wezwania pod rygorem pominięcia dowodu z jej przesłuchania w razie nieusprawiedliwionego niestawiennictwa. W związku z powyższym sąd pominął dowód z jej przesłuchania. Powyższe okoliczności każą przyjąć, że pozwana nie wykazała, że działała pod wpływem błędu. W tym zakresie natomiast ciężar dowodu spoczywał zgodnie z przepisem art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c. na pozwanej.

Pozwana zarzuciła nadto, że strona powodowa nadużywa prawa, nie biorąc pod uwagę trudnej sytuacji majątkowej pozwanej. Zauważyć należy, że okoliczność ta nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia w zakresie odpowiedzialności prawnej pozwanej za zaciągnięte zobowiązanie. Trudna sytuacja majątkowa pozwanej może być brana pod uwagę przy ustalaniu kosztów postępowania lub wniosku o rozłożenie świadczenia na raty, jest jednak bez znaczenia dla ustalenia wysokości zadłużenia pozwanej.

W związku z powyższym Sąd orzekł jak w punkcie I wyroku. O odsetkach orzeczono zgodnie z żądaniem pozwu. Możliwość zasądzenia odsetek od skapitalizowanych odsetek wynika z przepisu art. 482 § 1 k.c., który stanowi, że od zaległych odsetek można żądać odsetek za opóźnienie dopiero od chwili wytoczenia o nie powództwa, chyba że po powstaniu zaległości strony zgodziły się na doliczenie zaległych odsetek do dłużnej sumy.

O kosztach orzeczono na podstawie przepisu art. 98 k.p.c. zasądzając od pozwanej na rzecz strony powodowej poniesione przez nią koszty sądowe w kwocie 175 zł, w tym 158 zł tytułem opłaty od pozwu oraz 17 zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz koszty zastępstwa procesowego w kwocie 2400 zł. Dodatkowo zasądzono od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze kwotę 472 zł tytułem brakującej opłaty od pozwu. Strona

powodowa żądała bowiem wydania nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym i uiściła opłatę od pozwu w kwocie 158 zł, a więc zgodnie z art. 19 ust. 2 pkt 1 Ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych stanowiącą 1/4 opłaty. Wartość przedmiotu sporu wynosiła 12.598 zł, a więc należna opłata wyniosła 630 zł. Po skierowaniu sprawy do postępowania upominawczego strona powodowa nie została wezwana do uiszczenia brakującej opłaty w kwocie 472 zł, co skutkowało koniecznością orzeczenia jak w punkcie III wyroku.

W związku z powyższym orzeczono jak w sentencji.